

Школярка з передмістя (скорочено)

Оксана Думанська

Оксана Думанська

Школярка з передмістя

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Розповідь ведеться від першої особи – дівчини-старшокласниці, імені не вказано

Щоденник, дописаний з уяви

НАСАМПЕРЕД

Зараз Школярка уже студентка, живе у Данії і вчиться на піарника з екологічних проблем. Дівчина мусить підробляти в одній приватній фірмі, щоб згодом в ній же й мати пристойну посаду.

Колись бабуся привчала її до щоденника, мотивуючи це тим, що дівчина повинна розвивати писемний стиль. Школярці не дуже хотілося записувати ввечері пісні шкільні події, але бабусю не слухатися було неможливо, бо вона завжди мала рацію.

Зараз, знайшовши того щоденника серед своїх перших поетичних спроб, конспектів і шкільних творів, дівчина мало не ревіла. Їй надоїли студентські вечірки, легкі наркотики і подорожі автостопом. Тепер вона гортає сторінки своїх записів і наповнює їх призабутими відчуттями...

ПОЧАТОК ВЕРЕСНЯ

Одного понеділка у дівчини з класною керівничкою стається конфлікт. Вчительці не подобаються негритянські кіски дівчини, а Школярка каже, що вона не долар, щоб усім подобатися. І тут почалося... Вчителька згадала про Школярчину маму, яка вже 6 років працює в Греції: "Твоя мама там заробляє гроші, а ми тут за копійки вчимо таких сиромудрих, як ти! І ніякої подяки!..." Дівчина знала, що мамі там нелегко. Вона доглядала стару пані, яка щоранку купалася в морі за будь-якої погоди. Мама мусила плавати зі старою і застудила нирки.

Школярка порадила вчительці також поїхати в Грецію... Вчителька написала в щоденнику зауваження. Дівчина жила з бабусею, і у них була домовленість: бабуся зауважень не читала, а дівчина все їй казала так, як є. У бабусі на школу була алергія, бо вона сама колись вчителювала. Їм обом не подобалося те, що відбувалося в школі: ніхто не вчився, а просто відвойовував "бали"; кожен уже визначився із майбутнім, тому зубарив з репетиторами потрібні предмети, а на уроках нудьгував; голова батьківського комітету дзвонив до бабусі і просив на збори, щоб "поговорити про оцінки"; сину завуча ставили гарні оцінки, хоч знання його не перейшли межі шостого класу. А директор школи мав приватний базарчик, був депутатом, тому запізнювався

на уроки і виходив з них задовго до кінця...

Бабуся розуміє і любить онуку, їй тільки важко звикнути до одягу і макіяжу дівчини. Школярка любить свою бабусю, навіть співчуває, що мама підкосила її раннім шлюбом з тоді ще безвідповідальним татком дівчини. Бабуся мало не з пелюшок дбала про онуку, вийшла на пенсію за вислугою років, щоб дати молодому подружжю займатися кар'єрою.

Батьки дівчинки часто сварилися, якимось чином мама вигнала батька. Він мусив йти до старої самотньої тітки, яка мешкала на сусідній вулиці в хаті, схожій на літню кухню. Він звідти й прийшов... Бабуся не любила тата, але співчувала йому. Коли була маленькою, Школярка й уявити не могла, що батько їх покине. Він працював, любив маму, і дівчинка почувалася щасливою. Та потім батька звільнили, він пішов до тітки, перебивався випадковими заробітками, їздив у Росію на заробітки, там відморозив пальці. Тато згодом розкрутився, возив від німців секонд хенд, непогано на тому заробляв і навіть допоміг бабусі відремонтувати будинок. Мама згодом поїхала на заробітки в Грецію.

Так Школярка лишилася удвох з бабусею. Мама надсилала їм щомісяця двісті доларів – цього вистачало, щоб у хаті було тепло, а в холодильнику повно.

ЩЕ ПОЧАТОК ВЕРЕСНЯ...

Усі сусіди вважали бабусю і дівчину поганими господинями, адже вони не засаджували город і не тримали птицю. Дівчинка з бабусею сіяли лише квіти. Їх покійний дідусь вважав, що у дворі має пахнути бузком та матіолою, а не пташиним послідом. Дівчина пригадувала, що в них були лише собаки: спочатку жовтава Ніка, потім великий чорно-білий пес. У ті часи Школярка мріяла завести сенбернара, бо по телевізору саме йшов фільм про Бетховена. Але тато купив дочці ротвейлера. І зараз вона жила з бабусею і собакою. Пес, розбещений увагою, спав біля бабусиною дивану, своєю потужною лапою відчиняв всі двері і не любив залишатися вдома сам. Хлопець дівчини вважав, що у собаки клаустрофобія. Школярка вважала, що собака потребував просто чоловічого спілкування. Адже тато рідко приходив, він же пішов від них.

Якимось чином Школярка посварилася зі своїм хлопцем. Їй хотілось попити трохи крові, тому вона шукала причини. Такою причиною стала рівноправність чоловіків і жінок. Хлопець збирався їхати в столичну академію, бо з неї легше здімати за кордон, вигравши грант. "Мої діти мешкатимуть у Флориді!" – говорив він бабусі. А дівчина, звичайна школярка з передмістя, не поспішала настільки глобалізуватися, щоб метушитися в черзі за американське громадянство. За чаєм внучка допитувалася бабусю про життя своїх батьків. Бабуся говорила, що тато почувався у них безправним, бо прийшов у чужу родину за зятя. А мама була зовсім молоденька, їй хотілося десь піти між люди, до своїх однокурсників, на вечірки. А тато стомлювався і волів добре виспатися, ніж десь йти.

СЕРЕДИНА ВЕРЕСНЯ

Мама телефонувала по ночах, бо так було дешевше. Її голос був завжди схвильований. За кільканадцять хвилин, як здавалося Школярці, вони говорили про

другорядне. А дівчині так хотілося розповісти про конфлікти в школі чи про її (чи вже не її?) хлопця!.. Після нічних розмов бабуса і внука ворожили на картах.

Дівчина тиждень не розмовляла зі своїм хлопцем. І якось пішла на дискотеку зі своїм сусідом, який вчився на ветеринара. Вони ніколи особливо не товаришували, але якось випадково здибалися в місті і ледве запхалися у маршрутку. Вони опинилися притиснуті одне до одного, без будь-якої можливості вхопитися за поручні, тому хлопець обійняв дівчину.

На дискотеці усі були здивовані появою Школярки зі студентом-ветеринаром. Він був красивий, широкоплечий, його батьки були заможними. Колишній хлопець прийшов пізніше і, побачивши дівчину з новим хлопцем, почервонів і пішов додому.

Дорогою додому Школярка відчувала, як у ній все горить. Хлопець поцілував її біля воріт і сказав: "Яка ти ще мала!". "Це такий гандж?" — спромоглася дівчина на іронію. "Але ж мудра! — засміявся сусід. — Добраніч!" Бабуса зустріла дівчину і відразу все зрозуміла, бо обличчя внучки було червоне. Цілу ніч дівчина не спала, уявляла своє майбутнє з цим хлопцем.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ПОЧАТОК ЖОВТНЯ

У школі вчителька української мови (дівчина називає її укралю) влаштовує пробний переказ тексту з творчим завданням. Такий переказ має бути на випускних іспитах. Школярці не сподобався текст, бо це були роздуми, а в творчому завданні потрібно було роздумувати над долею рідного краю. Дівчина наважилася написати таке: "Про долю рідного краю зараз більше думають ті українці, що поїхали наймитами по всьому світу, бо якби вони сиділи дома без роботи, то їхні родини пішли б жебракувати..." Школярка знала, що на іспит принесуть збірники з текстами переказів, учні їх дружно куплять, а потім спишуть потрібний переказ. Тільки над творчим завданням треба буде подумати, але до цього ще є час.

На перерві Школярка помирилася з подругою, яка тоді на дискотеці напрошувалася йти до дому разом з Школяркою і ветеринаром, мовляв, у хлопця було вже багато дівчат, тому він небезпечний. До дівчат підійшов колишній хлопець Школярки. В душі дівчина відчувала над ним якусь зверхність, бо дивилася на нього, а думала про іншого. Їй здавалося, що нарешті переживає те, про що читала в грубих книжках.

Після уроків увесь клас просив керу звозити їх в Карпати. Але вчителька відмовилася, бо учням треба думати про навчання.

Школярка бувала на морі частіше, ніж в Карпатах. На море вона їздила кожного літа з мамою. За тих десять днів вони могли наговоритися. А якось на морі мама познайомилася з якимось греком. Він подорожував по світу, і тут не міг заплатити за якісь сувеніри, бо хитрун-продавець намагався з нього здерти більше, ніж коштували дрібнички. Мама втрутилася і заговорила по-грецьки. Грек був здивований, коли

дізнався, що мама знає ще англійську і трохи німецьку. Вони довго говорили, а Школярка не могла зрозуміти про що. Другого дня грек приніс вино і букет. Згодом мама пояснювала дочці, що це знайомство корисне, бо чоловік може допомогти знайти їй в Греції кращу роботу, наприклад, гувернанткою.

Засинаючи того дня, Школярка подумала, що мамі зовсім не легко на заробітках. Дівчині стало жаль, що вона витрачає мамині гроші. Вона заревіла вголос. Перелякана мама кинулася до неї. Дівчина не призналася, чому плаче.

СЕРЕДИНА ЖОВТНЯ

В колишнього хлопця дівчини була така ж сама біда: його мама працювала у Польщі. Раніше вона була медсестрою, але платня була мізерна. А за кордоном вона влаштувалася у приватну клініку. Платили їй значно менше, ніж полякам, але більше, ніж в Україні. Вона хотіла, щоб син пішов у медінститут, але він хотів стати психологом.

Школярка ж мріяла стати журналісткою. До того ж, якось її бабуся говорила мамі, що дівчина стовідсотковий гуманітарій.

Три дні сусід не давав про себе чути. Школярка навіть поїхала в місто, гуляла, але хлопця не зустріла. У школі їй було нудно і навіть не хотілося туди ходити.

Якось прийшов батько і розповів, що одружується. За якусь мить дівчина встигла зненавидіти незнайому жінку. Їй було шкода тата. Бабуся пояснювала внучці, що батьки давно розлучені, обоє мають право на шлюб. Цілу ніч дівчина проридала біля бабусі. А та говорила, що для батька так краще, бо його дружина має власну невелику квартиру, і вона ще зовсім молода жінка. На два роки старша за маму.

ЩЕ ЖОВТЕНЬ...

Подруга заспокоїла Школярку, говорячи, що батько дійсно заслуговує на краще життя, бо зовсім не старий. Школярка заспокоїлася. І навіть перестала думати про сусіда. Та він нагадав про себе у суботу, запросивши в нічний клуб.

Дівчині довго довелося вмовляти бабусю відпустити її. Бабуся допомогла вибрати одяг. Це вперше Школярка йшла з дому так пізно. Хлопець приїхав за нею на машині. У нічному клубі було зовсім по-іншому, ніж на дискотеці: напівголі дівчата вели себе дуже розкуто. Та Школярка була задоволена, бо цілий тиждень мріяла, як хлопець притисне її в танці до себе і шепотітиме щось на вухо. Це було не схоже на несміливі потиски рук в темряві кінозалу з колишнім хлопцем. Вони провели у клубі цілу ніч, а потім він привіз її додому. Вона відразу ж побігла до бабусі, і вони довго говорили. А потім Школярка спала увесь день.

КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ...

Тато призначив вечерю у своєї майбутньої дружини, запросивши Школярку і її бабусю. У цей день тато приїхав по них і помітно хвилювався.

Обраниця тата була тоненька чорноока жіночка з порцеляновим личком. Жінка гарно накрила стіл, але за столом усі почувалися трохи незручно. Тато почав розповідати про дитинство доньки, згадав про маму. Раптом у кімнату зайшов маленький хлопчик років трьох. І бабуся, і внучка відразу зрозуміли, що це дитина тата. Ніхто нічого не розпитував і не пояснював, бо все було ясно.

Дорогою додому бабуся сказала, що здогадувалася про хлопчика, бо якось тато дзвонив і питав про симптоми вітрянки.

Всередині у дівчини клекотів вулкан. Бабуся пояснювала, що таке життя: вони нічого не можуть змінити, а тато нехай собі тішиться сином.

Дівчину найбільше турбувало те, як розповісти мамі про тата. Другого дня на великій перерві вона розповіла все подрузі. Через всі ці події Школярка забула про сусіда. Але згодом довелося робити щеплення ротвейлерові. І щоб не вести його в лікарню, це зробив сусід.

Коли хлопець прийшов і зробив щеплення, бабуся запросила його на каву. Хлопець повадився дуже стримано. За столом бабуся прискіпливо поглядала на хлопця і внучку. Бабуся, як Штірліц, вивідувала у сусіда те, що хотіла знати. Наприклад, чого обрав такий фах: з любові до домашніх тварин? Тварин він любив, але не хотів бути кожного дня покусаним чи подряпаним, тому не збирався сидіти в якійсь ветлікарні. Значно перспективніше працювати на ринку – видавати дозвіл на продаж м'яса. Там завжди як не свіжа копійка, так шматок полядвигі... Бабуся погоджувалася.

Цілу ніч Школярка не спала і думала, чи добре бути дружиною базарного ветеринара... Щоправда, він не натякав про шлюб.

ЛИСТОПАД...

Наступного ранку дівчина хотіла обговорити з бабусею свого занадто прагматичного хлопця, який планує брати хабарі м'ясом. "Твої батьки також заробляють на життя непростежаною працею!" — сказала бабуся. Вона немалі нічого проти того, що хлопець хоче мати гроші і добре жити.

Коли Школярка прийшла додому зі школи, мама уже була вдома і відсиплялася. Коли ж вона прокинулася, дочка за 20 хвилин розказала усе. Не сказала лиш про тата.

За вечерею мама похвалилася, що незабаром переїде на роботу в Данію. Той літній грек так нічим їй і не допоміг, а вона сама через якусь фірму вийшла на бізнесмена, в якого дружина-українка важко пристосовується в тих обставинах, тому їй потрібна компаньйонка.

Згодом виявилось, що мама уже все знає про тата. Вона сказала дочці, що татові тепер буде добре, і та жінка – його колишня шкільна пасія. Вона відкрила невеличку кав'ярню. Школярка не чекала від мами таких схвальних слів...

Увечері прийшов сусід, і дівчина запросила його в свою кімнату. До півночі вони сиділи на дивані і цілувалися. А під ранок дівчина почула, як заграла мамина побілка, і мама розмовляла з кимось зовсім не по-діловому. Значить, мама теж сховала якийсь скелет у шафі?

Три дні маминого перебування перетворилися для школярки на суцільне свято. Коли ж мама почала збиратися в дорогу, то, здавалося, чомусь раділа. Дочка ж жаліла, що мама так швидко від'їздить.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЛИСТОПАД - ГРУДЕНЬ

У школі в дівчини були проблеми з математики. Подруга, яка ніколи особливо не виявляла зацікавлення до науки, раптом "узялася за розум" і почала зубарити хімію, щоб поступити в медколедж. Колишній хлопець ходив у Малу академію наук і писав реферати. А бабуся після маминого від'їзду так плакала, ніби знала щось більше, ніж онука.

Поступово осінь перейшла в зиму. Сусід влаштувався на роботу – по суботах підміняв ветеринара на ринку, так що бачилися закохані у неділю з обіду. Класна керівничка вважала, що дівчина гуляє і втратила будь-який сором. Якось колишній вмовив дівчину сходити на морозиво і намагався їй пояснити, що її почуття до сусіда – "це своєрідний пошук батьківської опіки", яку вона втратила в дитячому віці. Дівчина вважала це маячнею.

Одного разу дівчина посварилася з хлопцем, бо він йшов на день народження друга в гуртожиток, а дівчини з собою не брав, мовляв, ще мала до таких п'янок...

Школярка готувалася до іспитів. Одного разу спитала бабусю: "Хіба можна вважати, що людина не знає літератури, якщо вона не пам'ятає, в яких чоботях сватався персонаж – червоних чи чорних?". "Доречно сказано. Я б таких питань у тести не давала... Але ж ти мусиш знати ці деталі, бо тобі йти на іспити, а не мені!" — казала бабуся.

Якби дівчина тоді відала, що за події спіткають її влітку, то не витрачала б даремно часу... Колір чобіт у сільського парубка так ніколи їй й не знадобився. І згодом, коли їм з бабусею хотілося розсмішити одне одного, вони питалися: "Із яких квітів був вінок на голові у Наталки Полтавки?"

З хлопцем вони не бачилися два тижні. Шкільні справи йшли без змін. Дівчину хвалили лише "англійка", решта педагогів махнули на неї рукою. Раптом захворіла бабуся: у неї піднявся тиск. Її забрали у лікарню, тож до Школярки прийшла ночувати подруга. Ввечері дівчата говорили про все на світі. Подруга випитувала, що було в дівчини з хлопцем. А потім подруга розповіла, що в хлопця було вже багато дівчат. Школярка намагалася вдавати байдужість. Вона не бачила в тому, що в хлопця були до неї дівчата, нічого осудливого. А коли подруга дізналася, що закохані ще не дійшли до ліжка, то розчарувалася.

У лікарню до бабусі, крім онуки, приходили і тато з новою дружиною. Бабусі не подобалося в лікарні, тому в голову Школярки прийшла ідея. Вона збрехала лікарю, що бабуся має ще одного внука, студента-медика, який вдома може міряти тиск і давати ліки. Цим "онуком" був хлопець дівчини. Лікар дозволив, тож бабуся знову була вдома. Вона так розчулилася, що мало не плакала. Сусід жартував, що він хоч і собачий лікар, та міряти тиск і робити заштрики здатен навіть людям.

СІЧЕНЬ - ЛЮТИЙ

Мамі про хворобу бабусі вони нічого не казали. А бабуся зізналася внучці, що мама планує для дочки освіту за кордоном. Дівчина була дуже рада, почувши це. Але відразу згадала про хлопця і засмутилася. "Але це – таємниця! Я й тобі не хотіла нічого казати,

доки все не в'ясниться..." — говорила бабуся. Школярці було цікаво, що ж таке має в'яснитися. Але це мала сказати мама.

Другого дня дівчина мала такий гарний настрій у школі, що не звертала уваги на керу й укралю, які переконували: випускний вечір розпочнеться у школі, а продовжиться в ресторані біля Опері, і це найдоцільніше рішення, бо власник погодився на знижки... Власником там був родич кері, і про те знали всі. Школярці не подобалася ідея випускного із нещирими словами про шкільну дружбу, першу вчительку і широкий життєвий шлях, на якому їх чекають "злети і падіння". Саме останні слова доводили до сказу, бо їх директор промовляв з бринінням в голосі на кожній святковій лінійці що у вересні, що у травні. Йшлося про гроші, які треба закласти в ресторані як завдаток, про гроші на випускний альбом, про гроші на останній ремонт класу... А дівчина думала, як би зменшити усі ці витрати.

Того ж дня дівчата обговорювали плаття на випускний. Школярка сказала, що хоче коротке. Однокласниці ж хотіли довгі і пишні сукні. А щодо короткого плаття одна відмінниця сказала, що це не святково. "А для мене це — не свято!" — сказала Школярка, і почалася сварка. Колишній хлопець сказав, що для дівчини вже і клас байдужий. "Класу — потребу, вчителів і ваших батьків — ні!" — затялася дівчина. Сварка дійшла до того, що дівчина бовкнула: "Я все одно не прийду на випускний — їду навчатися за кордон! Мої діти теж житимуть у Флориді!". Усі вирячили очі.

Вдома дівчина покалася бабусі, що язик підвів її. Бабуся лиш зітхнула...

Коли хлопець дізнався, що дівчина поїде за кордон, то сказав, що це нормально, коли є така можливість. Але його руки злегка тремтіли. Дівчині хотілося плакати через скору розлуку.

Наступного дня хлопець знову прийшов перевірити тиск бабусі, але уже не залишався після вечері.

БЕРЕЗЕНЬ

Бабуся одужала. Вона навіть поїхала до міста і отримала від мами переказ. Увечері ж довго говорила телефоном із якоюсь своєю приятелькою. Другого дня по тому дівчина зазнайомилася із бабусиною співрозмовницею, приїхавши на перший урок "поглибленого вивчення" англійської. І зразу прикипіла до неї. То була гарненька делікатна жінка з дуже доглянутою зовнішністю. Школярка ходила тричі на тиждень до бабусиної приятельки, як на свято. Ці уроки просто лікували дівчину. Вони розмовляли щораз на іншу тему, і це не були набридлі шкільні "топіки", від яких вже на зубах оскома... Дівчина настільки захопилася, що почала вдома сама з собою розмовляти англійською, аж бабуся стривожилася.

Бабуся не сварила онуку за "п'ятірки" з математики, а гуманітарні науки дівчина легко дотягувала до "десятки".

Сніги розтанули, сад віджив після зими, бузок запах, готуючись вкритися липкими листочками. Перед Паскою приїхала мама — вона схудла, але не втратила бадьорості. Її очі таємничо зблискували, коли дівчина заходила після школи до хати і заставляла їх із бабусяю за розмовами.

Одного вечора прийшов тато, і бабуса чогось раптом покликала онуку із собою до своєї давньої знайомої "на каву". У бабусиної знайомої дівчину зацікавили старі фотографії. На одній був гарний хлопець. Це був батько бабусиної знайомої. Виявляється, він мав старшого брата, і того німці захопили під час облави на молодь, щоб вивезти на роботу у свій фатерланд. Так їхня мати взяла свого молодшого сина і пішла до офіцера, що наглядав за вагонами з бранцями. Вона плакала і ставала перед ним на коліна, благаючи випустити старшого і забрати молодшого, бо цей сильніший і витриваліший, з нього буде кращий робітник. І німець погодився на такий обмін... По війні брати ворогували. Старший називав молодшого "рабом" і хваستася кількома медалями, що встиг здобути за півроку служби в армії – він втратив пальці на правій руці з необережності, а пояснював поранення "бандитською кулею"...

Приїхавши додому, бабуса і дівчина застали ще тата, хоч було пізно.

Тато лишився до ранку – йому постелили на дивані у вітальні, і дівчина чула, засинаючи, як мама все ще розмовляла з ним про якісь дрібниці.

Наступного дня Школярка прогуляла уроки, бо прокинулася пізно. Вдома не було нікого, окрім пса. Дівчині здавалося, що мама і тато більше не розлучатимуться. Мама піде працювати в якесь туристичне агенство, а тато нехай собі возить той секонд-хенд, якщо йому так хочеться.

Та згодом виявилося, що в тата і тієї жінки скоро народиться донечка. Мама навіть купила одяг для майбутньої дитини. Школярка почувала, що тато зрадив її.

КВІТЕНЬ...

Тепер у дівчини був брат і сестра, але вона не знала, чи зобов'язана любити їх. У школі дівчина розмовляла на цю тему з подругою.

Після уроків усі однокласники прибирали шкільне подвір'я, а потім пішли на пиво. Школярка теж пішла, хоч хотілося побути вдома з мамою і бабусею. Діти вирішили випити на брудершафт і так вийшло, що Школярка пила зі своїм колишнім хлопцем. Вони поцілувалися, обійнявшись, як справжні закохані. Однокласники заплодували і взяли з них приклад. Згодом нікому не хотілося розходитися по домівках, і кожен забув про ті прикросі, які вони завдавали одне одному протягом цілого життя в шкільних стінах.

Дівчина повернулася додому під вечір, коли в кухні пахло великодніми святами...

А другого дня в тата народилася донечка, яку він назвав на честь Школярчиної бабусі. Щоправда, бабуса і мама мають одне і те ж ім'я. Але то вже справа десята.

На великодній обід прийшов сусід зі своєю паскою і писанками. Мама зустріла його приязно. Це був один із найщасливіших днів Школярки. Їй не вірилося, що мама забере її за кордон, за якихось місяців два. Дівчина хвилювалася за державний іспит хлопця, за його дипломну роботу.

ТРАВЕНЬ

Що ближче до червня, то нервовіші учителі, а батьки все частіше ходили до школи вирішувати різні питання: від бажаних оцінок до розмаїтих канапок та їх кількості на столах опісля іспитів. Один тато-бізнесмен вирішив своїм коштом поміняти всі вікна в

класі, і тепер його доньку не зачіпали на жодному уроці.

Школярка з мамою пройшли майже всі інстанції і отримали практично всі дозволи на виїзд, але непевність в тому, що все це відбудеться, не полишала. Дівчина почала ставати байдужою до свого хлопця. А до мами все частіше хтось дзвонив. А якось мама призналася, що їде не гувернанткою до того Гамлета, а виходить за нього заміж. Вони укладуть шлюбний контракт, за яким данець виплачуватиме мамі гроші на витрати, а вона матиме право ними платити за освіту доньки. Але не зразу... Спочатку дівчина буде два роки адаптовуватися до данського способу життя, мешкатиме з ними під одним дахом, але в окремій кімнаті з окремим входом. А мамі доведеться стати матір'ю двом маленьким діткам. Школярка почала кричати, переконувати не виходити заміж. Мама говорила, що цей чоловік їй подобається. "Це ж треба щодня його бачити, спати з ним в одному ліжку, спілкуватися не тільки про те, чим цілий день займалися його донечки, а й про... Про щось інше. Наприклад..." — думки плуталися в голові Школярки. Вона боялася, щоб той чоловік не був поганим. Мама говорила, що світ тепер такий, що в ньому панує розрахунок. І це не завжди зле. Мама пішла спати так і не дізнавшись, чи переконала дочку.

Вранці, збираючись до школи, дівчина спиталася в мами, чи має вона фото того чоловіка. Мама мала цілий альбомчик: невисокий білявий (чи навіть сивуватий?) дядечко, дві кирпатенькі дівчинки, лабрадор, чудовий будинок, машина.

На останньому дзвоні Школярка ледве стримувала сльози. Не від розчулення "проникливою" промовою деріка, в якій він черговий раз згадав про злеті і падіння та про широкий життєвий шлях, на який ступили випускники просто зі шкільного порогу. Дівчині було гірко на душі, що доведеться жити далеко від подруги, не бачитися із своїм колишнім хлопцем, не чути претензій кері...

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЧЕРВЕНЬ

Школярка з бабусею відвідали татову донечку. Смішне немовлятко мало вже місяць, поводити своїми очима на всі боки і посміхалося. Татова дружина дозволила дівчині потримати дитину на руках.

Іспити відбулися без несподіванок. Вчителі миролюбно закривали очі на списування і милостиво дозволяли виходити в туалет, де діти швидко обмінювалися шпаргалками. Після кожного іспиту однокласники дружно їхали в місто або в парк культури і гуляли до сутінків. Колишній хлопець все ще хотів бути психологом, подруга збиралася в медичний коледж, донька бізнесмена, що поставив у класі нові вікна, вчитиметься на банкіра.

Мама наполягала, щоб дочка таки відгуляла випускний. Вона пішла і придбала білу мережану сукню на атласному чохла. Але на випускний дівчина не втрапила, бо прийшли квитки саме на те число.

Хлопець-сусід відвіз їх на потяг і цілував дівчину на пероні, не випускаючи з

обіймів. Ну а потім дівчина вперше летіла літаком.

НАСАМКІНЕЦЬ...

Мамин чоловік відверто не пресував дівчину і часом виявляв деяку зацікавленість її справами, але все це було для годиться. Два роки перебування у своїй-чужій сім'ї навчили дівчину стриманості. Вона тішилася за маму, яка їздила на різні прийняття в шикарних вечірніх сукнях і влаштовувала домашні вечірки для чоловікових друзів. Данець мав вигляд щасливого чоловіка.

А потім дівчина переїхала в студентське містечко, хоча її туди ніхто не випихав. Дівчина хотіла самостійності в усьому, як вчила її бабуса.

В Україну дівчина приїжджала лиш двічі, і тоді вони з бабусею добами розмовляли, надолужуючи все неказане в листах. Тато приводив до бабусі своїх дітей щонеділі. Татова дружина теж приходила, і на Свят-вечір вони варили кутю в бабусі... Пес уже старий, бузковий кущ всох, на його місці посадили інший, і він вже теж сягає вікна. Життя триває, бо ж воно не що інше, як спосіб існування білкових тіл...

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу